

Beszélgetés Eperjes Károllyal, a nemzet színészeivel

Számomra nagy megtiszteltetés, hogy több mint egy éve együtt játszhatok a veszprémi Petőfi Színházban Magyarország egyik leghíresebb színészeivel.

- A gyerekkoráról szeretnék kérdezni. Milyen gyerek volt, csinált-e nagyobb csibészségeket?

- Ajaj! Azt mondják a falumban, hogy én nagyon rossz gyerek voltam. De én nem így emlékszem rá. Eleven voltam, az biztos. Azt mondta a falu kántora, nem gondolták volna, hogy ember lesz belőlem. Én nem úgy láttam, de ők biztos így érezték meg. Én mindent ki akartam próbálni. Olyan voltam, mint az akkori rajzfilmben, hogy mindent tudni akarok. Minden csibészséget kipróbáltam, vagy ha nem is mindent, de sokat. Hamar akartam felnőtt lenni, és ez nem helyes. A gyereknek sokáig kell gyereknek lenni, de talán ez is hozzátartozik a gyermeki élethez.

- Milyen iskolákat végzett, és milyen tanuló volt?

- Az általános iskolát Hegykőn végeztem el. Jó tanuló voltam. Szüleim pedagógusok, úgyhogy muszáj is volt jól tanulnom, mert különben baj lett volna. Az osztályunkba sok jó tanuló járt, és voltak olyan évek, ahol tíznél is több jeles diák volt az osztályban.

A mi falunkban szégyen volt, ha valaki rosszul tanult. Nem az volt a dicsőség, ha valaki kerül ki az iskolát. Szerettem is iskolába járni a közösség miatt. Az általános iskola elvégzése után a soproni Széchenyi István Gimnáziumba kerültem. Majd Székesfehérváron kezdtem el tanulni általános műszerésznek és számítástechnikusnak. Közben bevonultam katonának, és beadtam a Színművészeti Főiskolára a felvételimet, ahova fölvettek. Időközben elvégeztem egy 2 éves amatőr rendezői iskolát is.

- Miért választotta a színészi hivatást?

- Szép szó ez! Szeretném, hogy hivatás legyen. Mindent lehet csinálni „szakiként” is, de lehet hivatásként is. Azt mondta Hegedűs Géza bácsi, hogy aki művész szeretne lenni önök közül, az olvasson el két könyvet. Aki nem csak szaki és mesterszaki akar lenni, az olvasson el két könyvet. Az egyik a Biblia, a másik Arisztotelész politikája. A Biblia a szívnek való, Arisztotelész politikája az agynak. A Biblia a morál és bölcsélet, Arisztotelész politikája a mit, miért, hogyan hármas egység. És ha ezt a kettőt elolvasta és összeérlelte, akkor talán harmonikusan tudja követni a morálra, az Isteni morálra épülő helyes cselekedetet. Egyetemes cselekedetet, és akkor talán művész lehet ez a szív és az agy harmónia. Ez a művészi állapot. Ez lehet valaki színészként, lehet orvosként, földművesként, munkásként, vállalkozóként. Bármiként lehet valaki csak szaki és művész. Erre int József Attila is minket Thomas Mann üdvözlése „Az igazat mondd, ne csak a valódit”. Tehát az igazság, az fölötte áll a valóságnak. Az igazság az a művészi végcél. Ha a mű az igazságra irányul, akkor az művészet, ha nem akkor csak profán, valós cselekedet az még nem művészet.

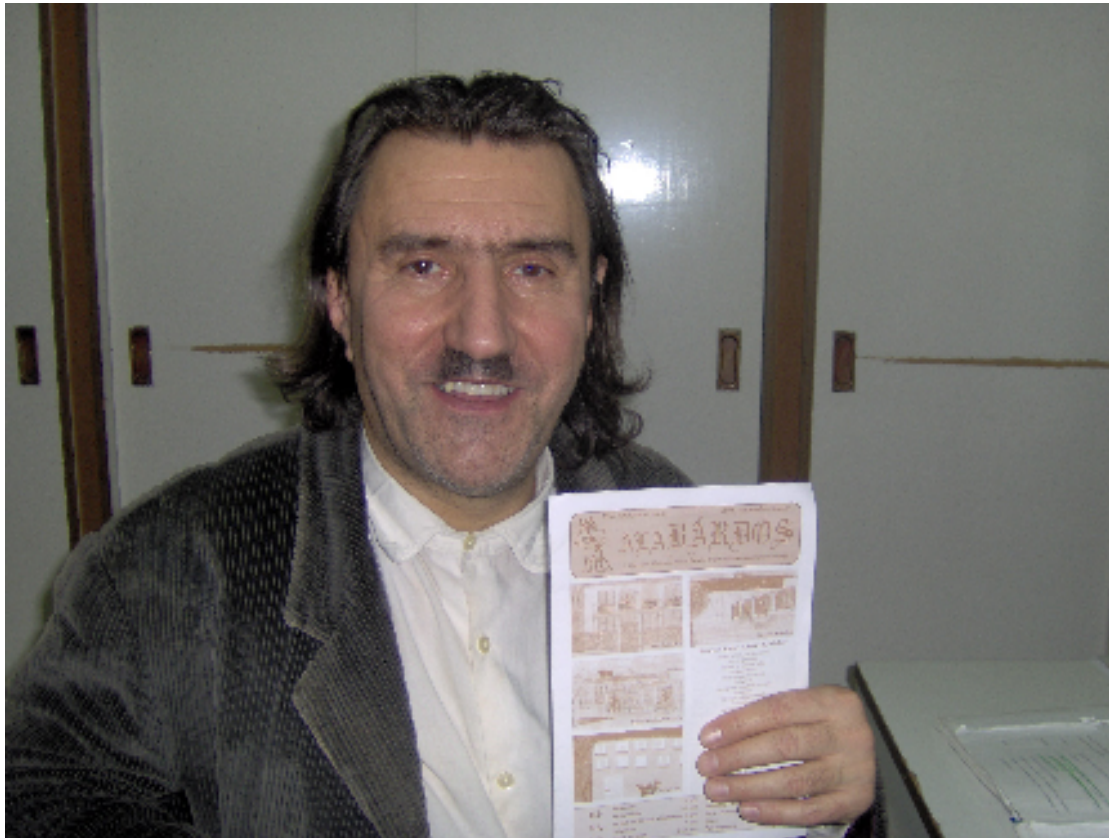
- A színházi és filmszerepeiről szeretnék kérdezni. Mennyire voltak ezek sikeresek?

- Ezt nem nekem kell eldönteni. Ezt mindig a közönség dönti el. Persze az ember ezt érzi, hogy ez így sikerült, az úgy sikerült, és ez kevésbé. A siker is bizonyára fontos, mert valamifajta visszajelzés. De ennél fontosabb, hogy az ember amit csinál, azt örömmel csinálja. Lássanak olyan fokú sikerét, hogy az embereknek ez tetszik, örömeikre válik. Úgy érzik, akár színházba, akár moziba vannak, amit láttak, az nem hétköznapi, tehát ünnepi. Tehát ha ünnepet tud az ember teremteni a cselekedeteivel, az a legnagyobb siker. Aztán hogy az ember kap ilyen - olyan díjakat, persze jólesik az is az embernek. De az lehet rossz is, mert az embert félreviheti, mert elbízta magát, hogy én már ilyen díjas vagyok, olyan díjas vagyok. És akkor

félre tud menni. De nem szabad annak akkora jelentőséget tulajdonítani. Sokkal fontosabb a harmonikus kapcsolat a kollégákkal és a nézőközönséggel. Az az igazi jó állapot a színésznek.

- Mit üzen a Tapolcai Általános Iskola diákjainak?

- Azt tudom mondani nekik, mint a kötelező olvasmányok, „Légy jó mindhalálig”! Jók legyenek! Mindig a jót kell követni. Ami az Istennek jó, az másnak is jó. Nemcsak a magam jószágát, a magamnak való örömet, az öntörvényűséget kell keresni, hanem az Isten törvényi létet. Fiatal korban ez nehéz, de ilyenkor a legfontosabb. Tehát az a lényeg, amit az a gyönyörű könyv is sugall: „Légy jó mindhalálig”. És akkor az ember, igyekszik az igazság, a jóság és a szépség hármasságán haladni. Központban a jósággal. Akkor a cselekedeteinek - akár nehéz, akár tragikus, akár vidám vagy komikus kifejelete is van - ezt könnyebben tudja elviselni az ember, mert néha a sikert nehezebb elviselni, mint a kudarcot. Úgyhogy fel a fejjel! Legyetek jók mindhalálig!

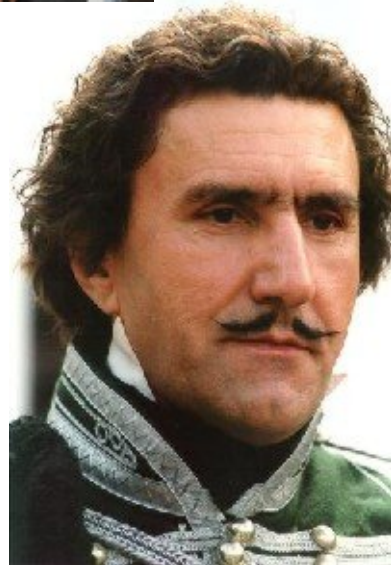

Amint a fénykép is mutatja, a művész úrnak is tetszik az Alabárdos újság

Bendegúz /Őri Ádám/ és a bakter

Széchenyi István szerepében a Hídember c. filmben

Őri Ádám
7.z